

ВТОРО МЯСТО

Виктория Даниелова Димитрова

Професионална гимназия по лека промишленост, екология и химични технологии – 10
клас

“Образованието не променя света, а хората, които ще променят света”

Есе

ОБРАЗОВАНИЕТО НЕ ПРОМЕНЯ СВЕТА, А ХОРАТА, КОИТО ЩЕ ПРОМЕНЯТ СВЕТА

(есе)

Промяната, обединението, силата на задружието, каузата, посоката на бъдещето... Да, спомняме си за хан Кубрат и неговия сноп с пръчки, за могъществото на държавността, за силата на образованието като част от нея... Или... като първоначалие, ключ към световния порядък и начало на разума на човечеството.

СМИСЪЛЪТ НА НАУЧАВАНЕТО ЧРЕЗ ОПИТА НА ПРЕЖИВЯНОТО

Знанието, чрез него интерпретираме реалността! Например думата „пелмени“ е знание. Преди да гостувам за няколко месеца на родителите си в Чехия тази дума не съществуваше, дотогава живеях в реалност, в която нямаше думата „пелмени“. По този начин функционират и абстрактните знания, през които ни се е случило да гледаме света. И да го опознаваме чрез собствените възприятия, усещания, докосвания. Да обясня ли на съучениците си, какво означава „пелмени“?! Ще има ли значение думата за тяхната реалност?! А дали пък вкусвайки от моето знание, те ще придобият и още свое?! И те ще знаят колкото мен за света...или... повече от мен, защото съм сигурна, че аз пък не зная всичко, което те знаят... Но светът става различен, по-богат, с мъничко! И ако всеки придобие и предостави по толкова на другия, светът ще е по -красив! Красивите хора са знаещите!

ЧОВЕК НЕ НАМИРА, А СЪЗДАВА СЕБЕ СИ

Според Жан-Пол Сартр човек съществува не само като такъв, какъвто се възприема, но и като такъв, какъвто иска да бъде, затова човек не е нищо друго освен това, което сам си направи. Затова той разполага със свободата, чрез която прави избори, утвърждава правилни решения, които включват образованието, чрез което ще реализира смисъла на своето съществуване. Човекът не се е сътворил сам, но въпреки това е свободен, защото веднъж захвърлен в света, той е отговорен за всичко, което прави. Свободата е отговорността, с която чертаем, пишем, рисуваме, градим, създаваме... себе си като част от света. Какъвто човек направим от себе си, в такъв свят ще живеем утре.

Човекът е бъдещето на човека! Не светът ми принадлежи, а аз му принадлежа, за да извърша промените, които реалността поставя, а развитието му изисква.

ЧЕТЕНЕТО НА СВЕТА ПРЕДХОЖДА ЧЕТЕНЕТО НА ДУМАТА

Още преди създаването на буквите, хората са имали представа за света. Образованието е било даденост, чрез която са го опознавали, адаптирали, приемали, изучавали, научавали. И образованите общества са оцелявали, имали са дом, семействата им са били сити... И тези същите човеци могат и са имали потребността от търсене на повече...Идва ред на йероглифите, писаната комуникация и последвалото творчество. То променя света, защото хората преди това са променили себе си, усъвършенствали са се, образовали са се, а знанието отваря врати и затваря ненужни страници към бъдещето, претърпели своето фиаско в настоящето.

ПРОМЯНАТА КАТО СЛЕДСТВИЕ ОТ ОБРАЗОВАНИЕТО

Само свободата може да те постави между избори, а образованието да направи подходящия. Обучението е процес, който помага на всеки да намери своята уникалност, посоката, в която ще гради бъдещето на света! Значимостта на образованието поставя в отговорност настоящето поколение към следващото, защото сегашният свят определя света, в който ще живеят утрешните хора. Ние сме тези, които ще променят света, защото притежаваме свободата да изберем образованието като средство за промяна на личността ни. Тази, която ще прозре реалността и ще определи потребността от промяна. Придобитите знания и опитност ще определят посоката, верния път, модела, зад който светът ще има различни, по-съвършени измерения.

НЕЗНАНИЕТО Е НЕОБХОДИМОСТ

Френският писател и философ Жан Пол Сартр е убеден, че човекът се реализира като човек не като се крие в себе си, а като търси постоянно цел извън себе си, която цел е освобождаване, летеж, откривателство. Ако търсим образованието като средство за надграждане в личностното си развитие, ако го правим всички, заедно, то светът ще бъде красиво място за правене, за можење, за знание. Сенките в пещерата на Платон заявяват необходимостта от тъмнина, без която не можем да видим светлина. Затворниците приемат сенките за живи, ехото за истински звук, а не просто отражение на реалността, тъй като това е всичко, което са виждали и чували. Тяхното знание е това, което се разраства след като отключат оковите. Знание... потърсено, поискано, пожелано, облечено в красива ризница и доспехи на свободата! Спечелено, извоювано знание... То ще посрещне доброто, което показва пътищата, които хората търсим и ще ги намерим, за да отведем бъдещето в мечтани територии...

ПЪРВОРОДНИЯТ ГРЯХ КАТО ИЗБОР, А НЕ КАТО ВИНА

„Грехопадението“ можем да определим като една криворазбрана алегория. Как е възможно да извършиш грях преди да знаеш какво е грях?! За да си позволиш да съгрешаиш, трябва да си позволиш и да познаеш. Това се случва в изборите от свободата, която притежаваш. Дадена ти не за да търси вина, а отговорност. Отговорност е да търсиш познанието, да използваш плодовете му, да градиш, да създаваш, следвайки неговите стъпки и приемайки неговата сила, въоръжавайки се с неговата несломима вяра.

Познанието е и началото на образованието. Именно грехът ражда познанието и това се случва, защото Ева избира да знае..., да променя ... света!

ПРОДЪЛЖЕНИЕТО ЗАПОЧВА ОТ ЗНАНИЕТО

„Аз знам, че нищо не знам, но има и такива, които и това не знаят“! И изводите за тази сентенция Сократ отсява след разговори с различни държавници, занаятчии, поети, обикновени граждани. Тогава забелязва, че човек живее в заблуда, че знае всичко. И открива, че човек, колкото повече навлиза в тайнствата на знанието, разбира, че се увеличават нещата, които не знае. До това е довело знанието, придобито от направения избор за образование. Живеем във време, в което имаме досег до всевъзможни технологии и разполагаме с богатство от книги, живеем с мисълта, че всичко знаем, защото информацията е само на „един клик разстояние“. Но нима можем да приемем готовата информация за средство, с което да опознаем себе си? Нима в страниците, написани от някой философ или учен можем да срещнем нашето „Аз“. Не, не можем! Можем да използваме прочетеното, осмисленото, да анализираме и формираме знанието за себе си! А колкото по-богато е знанието и образованието, което притежаваме, толкова по-ясен и реален ще е образът, който ще изградим за себе си и представим пред света. Там ни очакват ДРУГИТЕ... хората открили нашия път за самопознание и устрем към образование. Защото не сме дошли на света просто, за да се адаптираме към него, а да го преобразим... с ДРУГИТЕ! ЗАЕДНО, защото радостта не идва, защото те е срещнала с откритието, а е част от общия процес на търсене. Търсене чрез и със знанието!

ДНЕСНИТЕ ОБРАЗОВАНИ ХОРА ОПРЕДЕЛЯТ СВЕТА НА БЪДЕЩЕТО

Бъдещето, на което принадлежи е времето на новото, различното, сътворено от хората на мисълта, на мъдростта, притежаващи образованието да Създават. На днешните хора!

Времето минава, а с него всичко в света се променя. Променя се и изискването към образованието като необходимост за промяна, стремежът към него изгражда новите хора и проектира техния свят. Човек не стои неподвижен, адаптира се, променя се, **ДЕЙСТВА!** Всеки миг е сътворение и промяна! Живот..., създаден от знанието на човека, който прави стъпки напред и открива мечтани, желани, необходими, различни хоризонти! Един по-красив свят!